

การลงทุนในประเทศไทย น่าลงทุนจริง??

จาก การสำรวจหอการค้าสหรัฐ และสิงคโปร์ เรื่อง “แนวโน้มธุรกิจอาเซียน 2558” ได้ระบุว่า อินโดนีเซียเป็นประเทศอันดับหนึ่งในอาเซียนที่บริษัทสหรัฐต้องการเข้ามาขยายกิจการมากที่สุด ถึงแม้จะยังมีอุปสรรคอยู่จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐาน นอกเหนือไปจากเรื่องคอร์รัปชั่น ขาดแคลนบุคลากรที่ผ่านการฝึกอบรม การเคลื่อนย้ายสินค้าผ่านด่านศุลกากร ปัญหาด้านกฎหมาย และข้อบังคับ ส่วนความพึงพอใจเรื่องความปลอดภัยส่วนบุคคลในอินโดนีเซียเพิ่มขึ้น 24% ตั้งแต่ปี 2552

TPA News ในฉบับนี้ขอนำเสนอข้อมูลการลงทุนในประเทศไทย อินโดนีเซีย ว่าเหตุใดบริษัทสหรัฐจึงสนใจเข้ามาลงทุนในอินโดนีเซีย เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการไทยที่สนใจ และต้องการจะขยายการลงทุนในประเทศไทยอินโดนีเซียได้รับรู้ และเตรียมความพร้อม

นโยบายการค้าของอินโดนีเซียปัจจุบันมีความเป็นเสรีมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากข้อตกลงการค้าเสรีของประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.

2002 และซัดถล่มต่อๆ มา ประเทศคู่ค้าหลักๆ ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ และเกาหลีใต้ นอกจากนี้ประเทศสหรัฐอเมริกายังเป็นตลาดการค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศอีกด้วย สินค้าส่งออกสำคัญคือน้ำมัน ก๊าซ แร่ธาตุต่างๆ น้ำมันปาล์มดิบ เครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ยาง อินโดนีเซียได้ร่างกฎหมายการลงทุนใหม่ที่เพิ่มความโปร่งใส และปกป้องนักลงทุนมากขึ้นเพื่อส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment หรือ FDI) ในช่วงปี ค.ศ.2001-2006 อัตราการลงทุนจากต่างประเทศ (FDI rate) นั้นเพิ่มขึ้นอย่างมาก แต่ต่อมาลดลงตามวิกฤตการณ์ทางการเงินทั่วโลก นอกจากนี้ระบบการทำงานที่ล่าช้า หลายขั้นตอนของทางราชการยังส่งผลให้อัตราการเติบโตของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศชะลอตัวลง รายงานประจำปี ค.ศ.2011 ของธนาคารโลกจัดอันดับให้อินโดนีเซียเป็นประเทศที่ง่ายต่อการทำธุรกิจเป็นอันดับ 121 จาก 183 ประเทศ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และยังสร้างโอกาสในการจ้างงานใหม่ๆ อีกด้วย ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียพยายามสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนด้วยการให้ความสำคัญกับการปราบปรามการทุจริต การเคารพกฎเกณฑ์ และการปฏิรูประบบตุลาการ และภาษีอากร

ความน่าลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศอินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีประชากรมาก คือ มีประมาณ 245 ล้านคน คิดเป็นครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดในอาเซียน (ประมาณ 550 ล้านคน) จึงถือเป็นตลาดที่ใหญ่ในภูมิภาคนี้ กลุ่มคนผู้มีฐานะคิดเป็นประมาณ 10% ของประชากรทั้งหมด และมีกำลังซื้อสูง อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์โดยเฉพาะแร่ธาตุ และน้ำมัน มีแรงงานจำนวนมาก และค่าแรงถูก ซึ่งปัจจัยดังกล่าวถือเป็นโอกาสและข้อได้เปรียบที่นักลงทุนไทยจะได้รับการเข้ามาทำการค้า และลงทุนทำธุรกิจกับประเทศอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าอาหารไทยถือเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคชาวอินโดนีเซียด้วย

วิเคราะห์ SWOT ประเทศอินโดนีเซีย

จุดแข็ง

1. อินโดนีเซียเป็นตลาดใหญ่ มีจำนวนประชากรประมาณ 245 ล้านคน คิดเป็นประมาณครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดใน ASEAN
2. ประชากรที่มีฐานะดี แม้จะมีไม่เกินร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด แต่มีกำลังซื้อสูงมาก และนิยมสินค้าที่มีคุณภาพ
3. เป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ เช่น น้ำมัน ถ่านหิน แร่ธาตุ และป่าไม้ เป็นต้น
4. มีแรงงานจำนวนมาก และค่าแรงถูก

จุดอ่อน

1. ประชากรส่วนใหญ่มีฐานะยากจน
2. กฎหมาย และกฎระเบียบบางอย่างไม่มีความชัดเจนและโปร่งใส
3. ระบบราชการที่มีกระบวนการมาก ซับซ้อนและยุ่งยาก
4. ยังมีปัญหาเรื่องการทุจริตในระบบราชการ

โอกาส

1. ปริมาณความต้องการสินค้า และบริการสูง เนื่องจากมีจำนวนประชากรมาก สินค้าที่ผลิตได้ในประเทศบางประเภทไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ
2. อยู่ระหว่างการพัฒนาประเทศ
3. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศอย่างชัดเจน

อุปสรรค

1. มีการกำหนดมาตรการทางการค้าในลักษณะที่เป็นการกีดกันทางการค้า เช่น มาตรการห้ามนำเข้า ใบอนุญาตนำเข้า มาตรการด้านสุขอนามัย เป็นต้น
2. ตลาดอินโดนีเซียมีการแข่งขันสูง โดยเฉพาะสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ เช่น จีน เวียดนาม และอินเดีย เป็นต้น
3. ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานไม่เพียงพอ
4. การดำเนินกระบวนการตามระบบราชการที่ความซับซ้อน

แนวโน้มบอบล้นค้าที่อยู่ในความสนใจของตลาดอินโดนีเซีย

เมื่อพิจารณาจากมูลค่า และแนวโน้มการส่งออกแล้วสินค้าไทยที่จัดว่ามีศักยภาพในตลาดอินโดนีเซีย ได้แก่ รถยนต์ รถจักรยานยนต์ ชิ้นส่วน และอุปกรณ์ เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง พลาสติก อาหาร และสินค้าเกษตร วัสดุก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์สปา และเครื่องสำอาง ส่วนในด้านการค้าบริการที่ถือว่ามีส่วน และไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน ได้แก่ การท่องเที่ยว และบริการด้านการแพทย์ / โรงพยาบาล เป็นต้น

ประเภทธุรกิจไทยที่มีศักยภาพในการโอบอุ้มในอินโดนีเซีย

➡ **อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ**
อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก เป็นโอกาสของนักลงทุนไทยในการขุดค้น และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรเหล่านี้ โดยเฉพาะถ่านหิน มีปริมาณสำรองสูงในพื้นที่แถบสุมาตราใต้ และกะลิมันตันตะวันออก ซึ่งปัจจุบันมีหลายบริษัทเข้ามาขุดค้นแล้ว โดยบริษัทไทยที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเป็นอย่างมาก ได้แก่ บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน) อีกหลายพื้นที่ที่น่าสนใจ เช่น กะลิมันตันใต้ เรียว แจมบี และกะลิมันตันกลาง ยังมีปริมาณ ถ่านหินสำรองมากกว่า 1 พันล้านตัน สิ่งที่ต้องระวัง คือ การขอสัมปทานอย่างถูกต้องหรือขอโดยตรงกับหน่วยงานของรัฐบาล แต่ถ้าพื้นที่ไม่ถึง 5,000 เฮกตาร์ สามารถขอใบอนุญาตที่รัฐบาลท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสของอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่างๆ เช่น การก่อสร้าง การขนส่ง และการแปรรูปทรัพยากรธรรมชาติ

➡ **อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร:** อินโดนีเซียมีศักยภาพสูงในการเพาะปลูกพืชผลการเกษตร มีพืชผลเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด ปาล์ม น้ำมัน โกโก้ และกาแฟ แต่ยังคงผลิตไม่เพียงพอต่อการบริโภคในประเทศอีกทั้งยังขาดการพัฒนาด้านการ

แปรรูป จึงเป็นโอกาสที่ไทยจะเข้าไปลงทุน เช่น การทำ Contract Farming และให้ความรู้แก่เกษตรกรในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัย และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ การพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิต รวมถึงการบรรจุภัณฑ์และการตลาด

➡ **การก่อสร้าง:** เพื่อเป็นการรองรับการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ และการก้าวสู่การเป็นประเทศผู้นำในกลุ่มอาเซียน อินโดนีเซียยังต้องการการพัฒนาอีกมากทั้งในด้านท่าเรือ ท่าอากาศยาน ถนนหนทาง ซึ่งในการประชุม “Indonesia Infrastructure Summit 2006” เมื่อปลายปี 2549 มีโครงการที่ต้องการการลงทุนอย่างเร่งด่วนถึง 10 โครงการ เงินลงทุนกว่า 4.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จนถึงปัจจุบันยังมีอีกหลายโครงการที่รอการลงทุน จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนไทยที่จะประมูลหรือรับช่วงสัมปทานได้

➡ **โรงไฟฟ้า:** เป็นอีกสาขาหนึ่งที่มีโอกาสในการลงทุน ปัจจุบันมีเพียงร้อยละ 63 ของพื้นที่ทั้งประเทศที่มีไฟฟ้าใช้ รัฐบาลจึงตั้งเป้าหมาย ที่จะให้ทั่วประเทศมีกระแสไฟฟ้าใช้ทั้งหมดภายในปี 2563 แต่ด้วยเหตุที่รัฐบาลมีงบประมาณจำกัด จึงเปิดโอกาสให้เอกชนสามารถขอตั้งโรงไฟฟ้าได้เสรี โดยยื่นขออนุญาตที่ PLN (Perusahaan Listrik Negara) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลที่ดูแลด้านการผลิต และการจ่ายกระแสไฟฟ้าของประเทศ แต่ทั้งนี้ PLN ยังคงผูกขาดในเรื่องของสายส่ง และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า

➡ **การขนส่งทางน้ำ และกิจการเกี่ยวเนื่อง:** กิจการขนส่งทางน้ำรวมถึงการต่อเรือ และซ่อมบำรุง น้ำมันเครื่อง และอะไหล่เครื่องยนต์ เนื่องจากภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นหมู่เกาะ การขนส่งทางน้ำระหว่างเกาะจึงเป็นวิธีที่สะดวกที่สุด แต่สถานภาพของธุรกิจในปัจจุบันยังขาดการพัฒนาอยู่มาก

ที่มา : www.thai-aec.com

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ต้า
www.bangkokbiznews.com